

BORSSZEM JANKÓ

A királyfi szava.

— Atomkép. —

VÉGIG tekintve a magyar hazán
 A jó királyfi így szól, elborúva:
 „Szeretek én, politikus szép hazám,
 De hiányzik még benned a kultúra.
 Nem mintha szellemed kicsinyleném, —
 Bámulva nézi azt Nyugat s Kelet.
 Melyen dalolt Petőfi és Arany:
 Nagy nemzetek irigylik nyelvedet,
 S fővárosodnak párja merre van,
 Mely agg romokból, mint Phönix-madár
 Pompára, fényre támadt fel, habár
 Dús hercegeknek csengő milliója
 Nem öntöze a termékeny talajt?
 Szent jogaid büszkén s okosan óvja
 Évezredeknek óvatos törvénye;
 S félisteneknek hinné a magyart,
 Ki látta, jóért mint ömlik ki vére.
 Megállda téged szép hazám az ég,
 De van dicsédnek még elég hia;
 Én mondom ezt, a királynak fia:
 Ilyen nemzetnek ennyi nem elég!

Királyfi-szóra álmodá a lantos,
 Üressé lettek Hradzsín termei.
 Budának ormán Mátyás vára hangos,
 Királyfi-udvar zaja fölveri.
 A parknak árnyas útján vig kaczaj:
 Magyar beszéddel sürg-forog, örül
 Az udvarnép egy boldog pár körül.
 Német hoppmester nincs közel, se baj!
 Itt boldogság tanyáz, nem etiquette.
 Sok vigalom, de sokkal több a tett,
 A mely vig áldomást megérdemel.
 A megtért főur palotát emel,
 — Előbb ez pénztét Bécsben verte el; —
 S a költő hurját vigabb éneklésre
 Hangolja, mert elénekelheti:
 Ó magyarom, ki állhatsz már a résre,
 Mert az a fény, a mely ott fenn ragyog.
 Homályba munkást, szegényt sem hagyott;
 Jólét virúl, vígan pezseg az élet
 S e nagy kultúra büszkén hirdeti:
 Királyfi, mind ez a te dicsőséged!

Igy álmodik a lantos — és fölébred;
 Bé fog-e telni tündelátó álma?
 Serkentő teltre, nagy valóra váltva? . . .
 A munkának mi velünk állj neki:
 Ha szeretet, ami hajtott a vádra!

Ünnepi hangok a tömegből.

A Perronon.

— No Karsci, fog-e szuperálni a köszöntő?
 — Bele sülök; nagyon rövid.
 — Börzeviczy, előre ne állj! Meg ne lásson a menyecske közletről. Meg talál bámulni.
 — Paketell! Itt van a Schweiger Marczy is!
 — Jesszász! Das Bukawett! Ne nyomjon, hiszen szét lapítja!

— Akkor lesz csak belőle emlék bokréta.

Bilang . . . bilang . . . a vonat látszik . . . dulakodás . . . a Gellérthegyről átbömböl az üdvözlő ágyuszó . . . ffffffütty . . . csend! ruhig! . . . csiling, csalang . . . a vonat csendesen begurul . . . ssssssss . . . krrrrr . . . nyekk . . . ropppp . . . Eljen!

A vonat megáll, az ifju pár a coupé ajtajában megjelen. Olyan meleg van, hogy a mentés szónok belesül.

A Váczi Köruton.

— Ez a bandérium! Tyüüü! . . . ez aztán ló!
 — Kit tetszik érteni?
 — Jaj, lelkem magyarjaim! . . .
 — Nénémasszony, hasze azok a grófok nimetül beszígetnek.

— Az ám . . . de csak tanút embörök lehetnek!

— Hohó! Ott látom a Zsigit is a lóháton! . . . No, ez inkább egy balanderium.

— Csitt! Ne viczözj most jordány kölkök, ha ja magad fajtájára ereted is; mert ha fenékebe ruglak, oan magasra ropúsz, hogy vín zsidónak potyogsz le.

— Gatt! ez a Mokány Berczi! . . . Vagyok zu gebildet, hogy magával kezdjek!

— Te csak kezdj, zsidrák; maj én vígzök vélléd.

— Sssss! . . .

— Ahun a! Éd's apám! Gyűnnek má!

— No csak, el ne ereszd a nyakam . . . Látsz-e Pista?

— Látok éd's apám. Ott hátul zsömlét árulnak. Éhen vagyok éd's apám!

— Nyulj bele az átalvetőbe, van még benne fonatos.

— Sehr gut! A lovak kezdenek improvizálni.

— Innád meg a levit limonádénak, mondtam hogy ne viczözöges . . . úgy a . . .

— Paleczáj, gewalt! Kérem, ez a grabián! . . .

— Le a kalappal! Jönnek! . . .

— Jesszasz Maria und Josef! I hab schon kan Ad'n nid mehr! Net so drucken! . . . See, ned a so zwicken!

— Wie denn?

Jobbra a Gotterhalte zeng, balra a Brabançonne, közbe a Rákóczy.

— Eszem az istenit, de czukros! . . . Isten hozta ifi-asszonykám. Éjjjjjen!

— Vajjon mér hogy az édes anyja is nem jött el?

— Hja, az nem gyühetett: nagy mosása van oda haza; a szakácsné meg letelegrafirozta, hogy fogytán van a heti pénze.

— Stossen se nix! . . . Jünek már! . . . Gott, wie betamt! Eheljen! Der Herr von Konprinz soll leben, und seine rau daneben!

— Kriste pane! Trosku luft! . . .

— Hotyan uaditanag . . . (A vonat oda ér.) és én nem dúdog szuszogni! . . . Vivat! Ölljén! . . .

— Uram, önike folyton nyom.

— Én?

— Igen, ó igen! (Jönnek a virágszóró szüzek.) Ah, ott volna az én helyem is! Szűm szüzi dobbanása a tied, legifjabb honmenyecske édes!

— Ün engemet ötötte ódalba. Jó! Van rá tiz száz tonó. Az én dakterom bé fog adni ün elen egy kereset . . . egy kere . . . Ehelljenn!

— Servus pajti!

— Servus Absi!

— Te is tüntetsz Pista?

— Hát mit csináljak? Hiszen minden kávéház üres.

— E megvetendő bámészág undorító loyaltitása felfőmeszti enlékületem habtorlaszait. Dido geh' mer!

— Jönörö önnepél! Ez a tribün nagyon jó. A fenséges asszony tiszteletre veretem én is médaillet érzbe . . . Stéphanie-pen! . . . Áh, ott a Pista Káróli. Servus Pista! Ez a Tisza Kálmán! Jó regelt, excellenz! Gut geschlafen? Szinte terhemre van a nagy connexionjaim! Ah, a Jenő Zichy! Az industrie graf. Remengylem, leszek én industrie baron. Pszsz! A kronprincz rám néz . . . habe die Ehre!

— Hát ez a czifra hintó? Mekkora alkotmány!

— A Guido grófé. Hja, fürdő-szoba meg toilette-szoba is van benne.

A Dunaparton.

— Erre gyertek, itt jobban láttok!

— Nacczerü! Hogy szaladnak föl a lángok a ház te-teje felé!

— Jaj, mama! Az a bácsi ott leesik a létráról!

— Milyen betü az, Gerzsonka?

— Ketten vannak, papa. Összenöttek.

— Persze, egymásba olvadtak a nagy melegtől.

— Papa! De furán veti a tüzes betüt az a bácsi. Jobbrul balra.

— Nyilván zsidó.

— Nü, hát ledjen zsidó. Legoláb terjeszt o világoságot.

— Látod? Az az R betü, az S. Az az S betü meg az R.

— Mit jelentenek ezek, papa?

— Radocza és Stupa. Jegyezd meg magadnak e hazafiak nevét Gerzsonkám.

— Póli néni, kigyúlt már! . . .

— Jajjj! . . . Ne lököldjének!

— A lábam! . . . Pedig láthatná hova lép, elég világos van. Inkább is a maga lábán járjon.

— Hallja, ezzel az ócska vicezel bátran otthon maradhatott volna Berényben.

— Csak azért is egerszegi vagyok!

— Látszik.

Brrrr . . . puff! . . . Durr! . . .

— Ott, ott! A tüzi játék! . . . Pompás . . . pomp . . . krach! . . . az órák! . . . Fogjátok meg a gazembert!

— Hol van az a tüzi játék?

— A hátam megett! Nem birok megfordulni.

— Már kialudt.

— Hát csak eddig volt? No Stuver, ezt fölfüstölheted.
 — Hiszen azt is cselekedte.
 — Kik gyujtogatják ott a vigadón a lángsort?
 — A tűzoltók.
 — Gyujtogató tűzoltó? ... Hohenhamban is jártam már,
 de ilyet még nem hallottam.
 — Maguknál bizomosan az oraság személesen méltóztatik jojtogatni.
 — Ejnye, szemtelen! Mindjárt ...
 — Csitt herr von Tojás! Mérsékeljen magát!
 T. D. (magában) Lapítsa meg a ménkü, hallgatok.
 Meglehet a gazdám sógora. Még bemond. (Tovább csihelődik a famillával.)

— Jézus! Tűz van! Ott a! ... lángot vetett az első magyar általános biztosító társulat háza födele.
 — Csak reklám-gyujtogatás.
 — Milyen nemes ömlengés e névben:
 „Első magyar általános biztosító társulati!”

Láherlik! Ki hallja meg e sivár zsvajban lantom visszhangzó fölpendülését? De geniusom lángja mégis tulcsap ez olcsó fénytengeren. S hasztalan kérkedik a hatalom is. Etsi fractus illabatur regina fundamentum justamentum. ... Hah! A lábam! (Letiprott lábán tovább scandal s elvegyül a sokaságban.)

— Tudod-e mi szép most Budán?
 — No!
 — Pest.
 — Majd kisüti a szemem ez az elektromos világ.
 — Ez az a telefony, éd's apám?
 — Kinek kell tüzi játék?
 — Lássuk!

Absentius egy égő szivarvéget dob fel a sötétedő levegőbe.
 — Bagó tréfa. Allons!
 — De mikua is lesz aszta a tizi játék?
 — Azt hasztalan lesi. A tizi játék kilenczkor sült el, Végre sötétség. A gázvilág ég.

Osszegezés.

60,000 forint ünnepi budget, két rongyos diadal kerítés, szüreti tüzi játék, két ingyen előadás és egy hozzáférhetetlen bál. Ha az a pár uri lovas ki nem vágja a főváros becsületét 's a tündöklő nap s a derék nép a magáét: bukást érünk.

*

Gabi báró (boldogan énekel.)

Jövendölésemmel talpra estem:
 Mégis szebb idő volt Budapestben!

ÜNNEPI MORZSÁK.

A Sugáruton

v. Vöröshegyi Dávid. Fogja jól esni a kronhercegi párnak, hogy minket is látja a nemesi balkónon.

A magyar ember orrán

pedig az udvari főhoppmeister most lejtette el utolsó tánczát.

*

Krajekhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Mikua ógorok diszte-
ségesen megjeleni, mékizs
nem marad mázs etyep
hádro, mint aszta d mó-
tyor tremtede quandl
fellhuszni: a gollpak
mid'n fidézetés ézs a
gócsakdoll; a soagon-
gyus dzsismo asz arany
soagongyu; asz ádilo asz
arany ef; a kerbe koad
asz arany kvaszdlifal;
asz orony rojdos nyókra-
faló; a mende a lepegő
ujával, snemi sne pene;
iresen lóg, ami naty
luzguzs; és a szik no-
trag, hoty pele nem is
féreg. Mótyor logik:
etyig ruho torop dzsuba
ires, másik ruho torop

nem fersz pele. Czu tumm!

De mikua asz enyim Fróni, a fölleség, a geféll
mekéffélde engimet a diger elet és én huszdam rajdam
asz ádilo és áldam magnaten schdöllungpa: herrgott
von Stixneiszid! . . . az Oapád mótyor fezer hozám gé-
besd ety fén sído!

Gint a fazsud a departacziann állda ézs minged
pámulldág a blepsz. Mikua fendzófall peszelledem, min-
dig peszelledem mótyorol, hogy mind aszt hitteg, fotyog
ety magnát, döllivér gepliad. De esztet csag diblamadisch
föld én dilem, hoty a gorona herdzeke bárnag mótyor
gentespe mudadhasak pe az allezeit getreie preschpurgi
némed xinungot. Hád hiápo gabdam follna ety fara-
dinczt greiczl? Az üllen faradinczt greiczl a hernyo, ami-
bul girebul asz urtn tyeneru búllankója.

A barann v. Eibischteig, ámi egy indim brodektek
én hozám, hádul állda és mequedéleg mosolkott a mó-
tyor gomédi. Na ja, ő ety natyon fellvüllágosodott ba-
chianus benzióba, és annyipa é is hasonlotig a pudibesti
tréziastädleri gandidatt, hoty ety gicsiny é is bus bach
huzár. De mektyin mék asz é idé izs, pizdotja minged. És
esz nummara sicher!

Mikua meglátom a grannbrincz, a loyallidätt uty
a fejibe tyutt negem, hoty a szemem izs szigrószda; de
mikua meglátam a grannbrinczészin, napal is egész
dizijádek sisderegde elétem. Ollan confus letem, hoty
»Hoch, fifát!« helete giobálldam: »Ölljen!« Czu tumm!

A zeméles pemudadás elmulaszdotam, de rám nész-
teg a gaiserliche fenzsék mind a kete és nevetég. A
jop geszivel meklobálldam a gucsmo, a pall geszivel

meg uty meklobálldam a faradinczt greiczl, hoty a
fuagásba ekeszen dzsüllag let pelule, ami jó jel. Mintig
izs asz föld asz én modo: »Nur Ruhe und Urtn!«

No, gepnzelem, müllen skandáll ölljen, magyar
demansdradziann, schabraken schvindl, Ragotzi podrány
lesz odi lent a Pudibestba. Lemetyeg. Muszáin ládni
negem aztad a puapár lárma.

Hállo isteneg, a Bécspa üllen lárma akkua is nind-
zsen: ha elfeszneg, faty ha gapnak konstiducziann. A ge-
pülldent ellem csag mély referendz dzsünáll és rotzog-
tatja a nabsukár a fényesre vasald gallap és a sok széb
urtn és unifuam. Negunk beaszze uaditani gell, mint má-
jom a foagosog kezte! De mektyun ety szeb ide és akkua
ming fatyung a gakas a gosárpa és akkua ming fokung
giopállni: serrvas, ungár!

P. p.!

ISTÓCZY-ALBUM.

Horáczius a kaszárnyában.

Samó baka. Te komerád, itt alvasom ebbe az autorba:
dulce et decorum est pro patria mori. Mit jelenti ez mo-
gyoról?

Miska baka. Azt, hogy édes meghalni a hazáért.

Samó baka. Böh! Én ki nem álhatok az édes-
ségek et.

megszerzés czéljából, egy svájci szabad polgárt biztunk meg, a voltaképeni párosítás csak helyben folyhatván le.

A svájci tenyésztő kisasszony szerencsésen meg is érkezett; de szülőföldje görbeségeihez levén hozzászokva, a mi síkságunkon megzavarodott; folyton hegyet keresett s így gardedámja egy álmatag perczenetét fölhasználva, elillant s lelt is hegyet, nem egyet, persze csak szerény buczkáinkban; de ő neki a nagyobbak híján ezek is jólestek.

Ezalatt pedig a völégény epedő vonításban ömleszté ki szive kesergéseit. Nagy valahára előkerült a szent bernáthegyi jövevény, de aki kutyába sem vette már a neki szánt földit. Erre nagy riadajlom Izráelben, mert a vér tisztasága immáron kétségessé vált. A künnszorult himfit a féltékenység és csalódás lázba ejtette s nem fogott rajta, bár a legszebb debreczeni

mézeskaláccsal kedveztek neki, és czafrangos kötőféken sétáltatták végig a Péterfián, a Széchenyi-utcán, meg a nagy piarcon. Bezzeg nem nézte le most, mint tette előbb, az ő hosszú szőrű szegényes kувasz atyafiságát.

A consortium pedig nagyon meg volt ijedve. Hogyan segítsenek már most a bajon? Megkezdődött Helvecziával a diplomatikus jegyzékváltás, a sürgönyök csak úgy nyargalásztak oda-ide a dróton. Meg is jött a válasz a nemes kutya-faj hazájából, de a melyet nagy titokban tartanak. Én nekem, mint egyik részvényesnek, elment a gusztusom az egész vállaltól. De a többi csak bízik s ebrudon lengeti reménysége zászlaját.

Ha valamire kilikad ez a kutyahistória, jelentést fog tenni tisztelője
CSAHINKA EBUÁRD.

Bagatell ügy.

— Hivatali szoba Kis-Gezemiczén. —

Biró. No Náci, mi a panaszod?

Krágli Náci (helybéli borbély.) Kérem tisztelettel, ez a cigány engem tegnap személyes jelenlétemben pofon ütött.

Biró. Hogyan ütött pofon?

Náci. Amint mondtam, személyes jelenlétemben.

Biró (kis gondolkodás után a cigányhoz.) No Tyukláb Zsiga, mit szólasz a vádra?

Zsiga. Csúkulum kezsit lábát, má hogy ithettem volna pufun á semlyes jelenlíte nilkil?

Biró (megtörül a homlokát. Magában.) Megvan! Így lesz jó! (Fenszóval.) Netek 20 krajczár, igyátok meg és béküljete

ki. Elmehettek! (A pörös felek el.)

Jegyző. Édes uram bátyám de furán itélt!

Biró. Öcsém, azt maga nem érti. Látja: ennek a fene borbélynak az édes anyja szolgabiráné ő nagyságának a kedves bábája — az a kutya cigány meg a segéd szolgabírónak a kedves muzsikusa. Csak belátja most, hogy a feleket ki kellett bekitenem.

Jegyző. De kár, hogy uram bátyám nem a diplomacziára adta magát!

SPORT.

— Sportpourri. —

Ce jeudi.

Kricsi dear,
Hipp hip hip hippopotamus
legyek, há hip hip hip hurráht nem
kiáltak á mi derrick vendégünk után.
Albert Edward for ever! Porth-
mouthtól Sporthmouthig olyan tálp-
rráesett prinz nincsen, mint ő.
Há mágyárr fölebbváló nem volnék,
walesi álláttváló szeretnék lenni. Az
áz ő walesületett bárrátságos ur-
bánításá, mely nem áféle suburrbá-
nítás, mindenkit meghódított, még
á legnagyobb hódítókát is, par
exemplaire Bláhánét. Cette chère baronne—je mange son
âme! — egész závárban volt áttól áz óriási bouquet-
tól, ámit neki przentált. She was quite puzzled, egé-
szen meg volt puszivá á nágy kitüntetéstől. Potz Boz!
Képzelj egy virrág-rengeteget, egy hyde párrkot
drrótrrá füzve! Márr ez válóban mille-fleurs essence volt!
Válóságos sport bouquet, ázáz bouquetphalus! Áz egész
női személyzet együttesen nem tudná á keblerre tűzni,
pedig gleich und gleich, . . . la plate-bande pour la plate
bande. (Tremendous witz, by Bey!)

És hogy muláttunk! Nous autres nágybirrtokosok
egész mulátifundiumokát szoktunk csápní. Minden éjjel
négylovon háltám, — four in hands! — ámi á ferbelli-
noban (blattle of Fehrbellin, you know) szintén igen
üdvös. Túrr Pistá is egészen el volt rragáttáttvá; csák
ázt áz egyet sájnáltá, hogy á Canal la Manchenák nem
ő áz elnöke, csák á Canal de Férence-nák. A ló-kiállítá-
son á Prince mellett álltám és ezt á briliánt, sőt solitaire
viczet rreszkirrotzám meg: »Fenséged, mondom, á High
Church válásához tártozik, de ázért sport dolgokban
mégis á Low-Church-hoz szít.« Mirre ő rroppántságo-
sán nevetett, sőt káczágot, és ázt felelte hogy: »Oh yes,
de csupán in sportibus infidelium!« Ez áztán witze-versa
conversation volt, hein? Le »calembourgeois gentil-
homme«, tragicomedy by Shakesmolière.

Krrics of my soul, má ányirrá en train vágyok,
hogy válóságos train de plaisir; ain't it? A prroposz!
Good Muck eltörte á vállperreczét. Ficzamadiener! Ez
rossz trréfá! Inkább tiz kárrperreczet, mint egy vállperre-
czet. Hjah, le passage du Perreczina, ez volt á »grande
armée« megölő betüje is. By Wacker-Gotter and Gotter-
weckerr, má szörnyüségesen élcezés vágyok. Ein Élce-wir,
mint good old Ábriss mondaná, á grrófi láteinerr, ce
merveilleux vieillard . . . ce mervieillard!

Nix neix am Turí! The »Hazafi« for »Dombrowa.«
Very pretty run! Startling start! Á gyöztes egész domb-
rovációt káptott. By St. Goddam, még Mádrribán is
megállhátná á Kánczánárres párrtjáján. »Miss Pleydell«

— állám dij! Auch gut! Ez á rrepülő kánczá válóságos
»Hölgyfutárr« . . . Fidonc, mágyár irrodálmi vicz. . .
Sohá többet! Hágyjuk ázt á federrfuxerreknek! La lité-
rature pour les litéroturiers!

Sur ce, dearest Krrics, czvikipuszi, and believe me
for ever

Yours truly

W. Monoklcs.

Adakozás.

— Természet után. —

— A rabsegélyző egyesület javáért csak fog tenni valamit kép-
viselő ur is?

Börzeviczi Nem én, semmit!

— Képviseelő ur, gondoljon a jövőre!

— P. Napló máj. 17. —

Károly Lajos főhg az ülést berekeszté s Klotild főher-
czegnőt karjára véve, távozott.

Kicsit fáradtságos, de nem rossz gusztsu.

(Folytatása a mellékleten.)